

Mécses

2024. nyár, ősz

Kegyelmet mindenkinek.

A nyáron szándékoztuk kiadni az írást, az idő most adatott meg; lehet, nem véletlen. Szólni kell olyanokról, amik a nyáron még nem voltak hangsúlyosak. Két hónap hőség után elgondolkozhatunk, miért volt két hónap hőség: hitvallásunkkal valljuk, hogy „fák és füvek, eső és szárazság, termékeny és terméketlen esztendő, étel és ital, egészség és betegség, gazdagság és szegénység, szóval minden, nem történetesen, hanem az Ő (Isten) atyai kezéből jön” (Heidelbergi Káté 27. válasz). Ha pedig így van, és a szárazság nem jó dolog (láttuk a sárgára száradt kukoricatáblákat is) el kell gondolkozzunk, vajon mi Isten szándéka mindezekkel.

ב

Előbb álljon itt egy gondolatébresztő a héber alefbét egyik betűjéből. A „bét” (ház, föniciában még (feladat összerakni, hogy módosul egy lerajzolt ház a bét betűig). Számértéke 2 (pld. az Arany ABC második szakasza kezdődik („miként”; miként őrizhetjük meg tisztán az utunkat, ha nem Isten beszéde megtartása által? A betűk jelezte számoknak van egy hiányosságuk, gondoljunk a római számokra (nem az „egy” hiányzik, hanem az egynél eggyel kisebb: I - I = ? Aztán az arabok felfedezték ezt a számot is, gondoljuk el, hogy számolnánk e nélkül (a kifizethetetlen adósságból is ennyi lett a tartozása a hívőnek, Jézus Krisztusnak hála).

Jelenthet a bét „felső” szakasza keletet, a jobb oldali délt, az alsó szakasza nyugatot; az észak felőli oldalon nyitott: észak a rosszat, a gonoszt is jelenti a héber hagyomány szerint (pl. Babilon; „Észak felől támad a veszedelem e földnek minden lakosára”, Jeremiás könyve 1,14, valamint az ember gonosz alaptermészete (Jeremiás könyve, 17. rész). Napi feladat harcolni Ádámtól öröklött gonosz természetünkkel.

Visszatérve a házra: az Örökkévaló a héber hagyomány szerint a világ teremtésekor arra vágyott, hogy otthon legyen abban az Ő népével. A **”תישארב”**, (b’résit), a Biblia első szava magában foglalja a „ros” (fej) és a „bét” szókat is; a Fej vágyik rá, hogy ebben a házban (a teremtett világban) lakjon a népével (Krisztus egyházával, tehetjük hozzá). (A héber nép is Krisztus egyháza volt... ☺).

A bét három vonala jelentheti az igeolvasást, az imádságot és a jótékonytságot is, a világ három pillérét; mikor ezeket teljesítjük, házat építünk az Örökkévalónak... Tegyük meg!

A valamikori Szondi-kápolna Drégelypalánkon

Szolgalat

Az egyházunknak odaadott beszámoló nyújtja talán a legjobb betekintést a nógrádi szolgálatba, ennek egy értelmileg megfelelő változata áll a következőkben.

Az alapszolgáltatást nyújtjuk, igyekszünk a konfirmáltakkal is a lehetőség szerint foglalkozni. Múlt vasárnap többen eljöttek Ipolyságra, máskor is jöttek-jönnek. Ipolyság jó lehetőség, akik nem tudnak Budapestre jönni: vasárnap délelőtt van alkalom (délután Drégelypalánkon).

További alkalmak is vannak. A konfirmáció felkészítőre bátorítunk mindenkit (nem zárkóznak el a testvérek). Valaki jelentkezett református főiskolára, lekéselt egy határidőt, de jövőre megint nekiindul; másik testvérünket igyekszem meggyőzni (ő szintén menni akar hittanoktatónak tanulni), hogy segítsen neki, és van egy harmadik testvér is, aki tanulni akar. Ha nekik sikerül elvégezni a főiskolát, már lesz, aki felhozza a közösséget.

Igyekszünk segíteni egyházi hátszél híján is (a püspök úr is azt javasolta, vállalja fel a helyi egyházam hivatalosan a szolgálatot, ha nem vállalja fel, mi akkor is teszünk, amit tudunk, Istenre bízva az elbírálást); van, hogy adományt viszünk, J. tanszert vitt iskolakezdéskor, máskor ruhát küldenek testvérek; néha pénzzel is segítünk, akinél látunk akaratot a növekedésre (pl. iskolába menni buszjegyre, stb).

Tavasszal volt szó róla, a gyerektábort a hittan elkezdéséhez kötni, ezt nem tette meg, aki tehette volna (hivatalosan még mindig nincs felelőse a szolgálatnak). Beszéltem akkor a gy.-i pappal, így okafogyottá vált a további egyeztetés az idei évre. Jövőre viszont a tábort a hittanhoz kell kötni.

A házban és a telken is tesszük, amit tudunk.

Mindazáltal nem ártana, ha egyházunk hivatalosan felvállalná a nógrádi szolgálatot, és olyan támogatás, ami ésszerű. Valaki készül egy tanfolyamra, amihez kell „beugró”, nekünk most nincs annyi. G. egy romos viskóban lakik; mások is örülnének, ha éreznék a törődést (nem feltétlen csak anyagi tekintetben).

Egy testvér segítségével sikerült elkezdni a teológián hiányzó különbözetet (szlovákiai és a magyar végzettség közti különbséget kell megcsinálni). Örülök, ha ebben támogat az egyház, de ha nem, akkor másunnan léssen könnyebbség...

Az Eszter 4,13-14 üzenetével zártuk a beszámolót.

Ez az egyházunknak adott beszámoló remény szerint betekintést nyújtott a szolgálatba; aki indíttatik, segíthet! Már volt, aki azóta segített; mindamellet az általunk kezelhetetlen dolgokban várjuk a segítséget!

Nógrádban amúgy kisebb, helyi csodák történnek mostanában: egy-egy találkozás, előre elkészített alkalmak, hogy Isten munkájában engedjük magunkat használni. Betérünk valahova, ahol tudunk egy vacsorára valóval szolgálni, vagy békét teremt Isten körülöttünk: az ige mellett jegyezte meg valaki, hogy jobb, mint otthon... Alkalmakon a Síralkok után Dániel könyvét tárgyaltuk, legutóbb Sámuel 1. könyvét: egy asszony „beesett” a végén, az ő kedvéért rátértünk a vízfordó lányokra, akik Sámuel útba igazították (1 Sámuel 9,11:). Isten sokszor nem a teljesítményünket igényli, csak a jelenlétünk; így tudunk Bibliát osztani, vagy kisebb adományokat tovább adni (sokszor a valahonnan kapott ruhának már megvan a helye; valakit el tudunk vinni valahová; testvérünk időnként az étkeztetésünkről gondoskodik a helyi étteremben... Észre kell venni, mi csak „elszenvedői” vagyunk Isten jóságának.

Más

Az utóbbi időben többször is célzatosan elindultunk Istenhez hívni embereket. Miután zavar az általános hitetlenség, valamint, hogy más szolgálatok sokszor nem helyes tanítást, vagy gyakorlatot folytatnak, csak annak a fontosságát hangsúlyoztuk, hívő közösséget kell találni. Valamelyik szolgálat vezetője a helvét vallást szidja az azt helytelen gyakorlók helyett, máshol olyan egyházba hívnak, amelyik nem a Biblia tanítása szerint épül fel; valahol Isten vágyairól tanítanak(!:) (nehéz elképzelni, hogy a mindenható és önmagában boldog Isten könyörögjön az embernek, térne már meg. Megint máshol mindenféle tanfolyamok, vagy érzelmekre alapoznak. Szóval, nem egyszerű úgy Istenhez hívni, hogy ne irányítsunk félre. De folytatjuk és reménykedünk...

Úgy néz ki, mintha elkezdődött volna az ítélet annak kapcsán, amit tavaly a helyi egyházakba eljuttattunk észrevételt, idén készülünk újra elindulni egy tavalyi előadássorozat anyagával a helyi egyházakról, és szólni a helyi egyházaknak, azon legyenek, hogy visszaigazodjanak az ígéhez, presbitérium tekintetében is (pl. elváltak, nők... Ebben a tekintetben kérdeztük, hogy saját helyi egyházunk erre vonatkozó anyagát (asszonyok szolgálata) csatolhatjuk-e. Még nem válaszoltak erre sem.

Megint más

Testvérünk felvetett egy gondolatot, miszerint alkalom szüli a térítés lehetőségét: akikkel amúgy is találkozunk, csak azoknak kell szólni, nem külön keresni a lehetőséget szólni az ígét, ebben volt némi nézetkülönbség. Végül maga cáfolta magát, amikor

elindult az Evangéliumot Minden Otthonba szervezettel házalni, hívogatni Istenhez. Örvendetes, amikor „magától” megoldódik egy kérdés jófelé.

Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa.

A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.

Nagy a tét: az Isten akarata, hogy minden embert eljuttassunk Hozzá!

Társadalom

Tény, hogy országunk (most hagyjuk Európát) általában hitetlenségben él. Egyéni bűneink és a társadalmi és egyházi szintű tudathasadás mellett ez bőven elég arra, hogy Isten sokkal súlyosabb büntetéssel is sújtsa, mint kéthavi hőség és szárazság (a tudathasadás: tudjuk (valljuk), mi a jó, és az ellenkezőjét tesszük. Tavaly ősszel az ország sok helyi egyházához eljuttattuk a Biblia és gyülekezet újságot, abban részletesen le volt írva, milyen férfiak a vének (presbiterek), és felhívtuk a figyelmet, hogy ha nem így választunk, annak rossz következményei lehetnek. Akik egyetértettek (tudják és vallják a valóságot), azok is több esetben nem úgy tettek (nem valóságos véneket választottak, hanem helyettük valakiket, akár a „hasznosság”, vagy a létszám, stb. miatt). Már látjuk az ítéletet, bár nem ez volt a célunk. Most szándékozunk megint meglátogatni a helyi egyházakat, újra felhívni a figyelmet, hogy a következő választásig (ha nem akarunk további ítéletet) készüljünk fel a helyreállásra. Nem feltétlen hálás szolgálat, de az ige figyelmeztet: „ha meg nem intetted őt (a bűnben élő), vétke miatt hal meg (...) de vérét a te kezedből kívánom meg” (Ezékiel könyve, 2. rész, 20. vers). A társadalom állapota összefüggésben van az egyház állapotával is. Látjuk, hogy olyan „vezetők” kerültek leváltásra, akik az ige szerint nem vezetők. Látjuk, hogy olyan hasadás történt, mint Salamon királysága után: Roboám király, Salamon fia szolgává tette a népet („Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt...”, Királyok 1. könyve, 12. rész), aztán Jeroboám elszakította tőle a fél országot. Így

nézünk ki mi is: ott mindkét országrész gonoszul cselekedett (a déli, elvileg az igaz vallás központjával bíró országrész is gonosz, bálványimádó lett (Királyok 1. könyve 14. rész 22. verstől); hasonlóan vagyunk nemkeresztény ország és nemkeresztény ellenzék.

Jeroboám király az aranyborjával

Most nagyon látni, amit a Rómabeliekhez írt levél így fogalmaz: „nincsen csak egy igaz is” (3. rész, 10. vers). Mindezek nem adnak okot a vidámságra, ha hajlandók vagyunk gondolkozni, rájöhetünk, hogy „Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk...” Jeremiás siralmaiból évekkel ezelőtt hirdette az ígét Cseri Kálmán, megállapítva, hogy ugyanazok a bűneink, mint akkor Izraelnek. A mának élünk cél és jövőkép nélkül, fogyasztókként; a közösség helyett az egyén számít; együttélések, megölt magzatok... (később, II. Jeroboám idején a belső igazságtalanság a „gazdasági növekedés” mellett). 2006 októbere, az igehirdetés óta is ez a helyzet.

Mi a teendő ilyenkor: Jeremiás kérte Istent, térítsen meg („Téríts vissza Uram magadhoz...; mi is imádkozunk („Ez a fajzat pedig ki nem megy, hanemha imádság és bőjtölés által”, Máté 17,21). Reménykedjünk. Roboám után és Babilon után is jöttek „jó” uralkodók, a Krisztus földi ittléte utáni időkben is volt, hogy meglátszott az Ő uralma; adjon Isten engedelmességet nekünk és hozzá térést az országnak.

Jósafát júdai király vezéreit és papokat küldött a nép közé, hogy tanítsanak: bár ismerjék fel országunk vezetői is, mi a teendő.

Sék Gusztáv verse ezek után üzenet lehet:

Egy festőt egyszer arra kértek, rajzolja le a békességet.

A feladat egyszerűnek látszott,

s ő nyomban neki is látott.

Rajzolt tengert, szélről mentesen,

rajta egy hajót, mely állt csöndesen.

Utasa mind lusta álomba merült ...

s a kép összegyűrve a szemétre került.

Nem békesség volt a papíron,

hanem szélcsend és unalom.
Aztán újabb rajzba kezdett,
s egy szundító öreg bácsit festett.
De békességet nem ábrázolt ez sem,
nekiállt hát, hogy tovább keressen.
Rajzolt virágot, csöndes téli tájat,
békésen legelésző birkanyáját...
A papírkosár lassan tele lett,
s közben be is esteledett.
Ám az este sem volt békés,
messziről hallatszott a mennydörgés.
Vihar közeledett, az ég rengett,
a festő az ablaknál töprengett.
Nézte a szélben sodródó leveleket,
a villámokat, mik átjárták az eget.
A ház előtti tölgy recsegve hajlongott,
kövér esőcseppek verték az ablakot.
A festő nem tudta, tovább hogyan legyen,
Istent kérte hát, hogy csodát tegyen.
Tekintete ekkor ismét a fára esett,
s ott meglátta, amit egész nap keresett.
A fa egyik vastag benső ágán,
úgy a fának szíve táján,
a viharról szinte mit sem sejtve,
ült egy madár, fejét szárnya alá rejtve.
Nyugodtan aludt, miközben zengett az ég.
Ez hát az igazi békesség.
"Uram, te megmutattad békességedet!"
- szólt a festő, és nem tévedett.
Csodálatos isteni békesség ez,
mit a viharban alvó madár jelképez.
A világ legyen bármily nyugtalan,
ha szívünkben Isten békessége van.
Ő minden gondot vállalára vesz,
s bennünket szabaddá, békéssé tesz.
Az Ő békessége tökéletes,
minden félelemtől mentes.
Nekünk szánja ezt a békességet,
s tőlünk csak egyet kér: engedelmisséget.

(ezek szerint törvénytelen állapotok között is lehet békességünk...

Ezek után előlegként néhány gyarló gondolatot fogadjunk szeretettel a zsoltárokból. Nemrégiben a bibliaolvasó útmutató útmutatása szerint a zsoltárokat vettük sorra. Egyik nap a 36. zsoltár csapott át panaszzsoltárból Isten dicséretébe, meglepve minket, hogy a gonosz gonoszságának bemutatását nem feltétlen átok-alakzat kell kövesse.

A zsoltáros először is elemzi a gonoszságot („gondolkozom szívemben a gonosz hamissága felől”: mielőtt értetlenkednénk, minek, jusson eszünkbe Pál Rómabeliekhez írt levele; az 1. rész 18. versétől elemzi a hitetlenek gonoszságát, akik tudják, ami Isten felől tudható, mégsem vallják. A zsoltáros nem tartja szükségesnek átkot kérni a gonosyra: az 5. vers után (a gonosz készakarva gonosz) a következő vers Isten dicsérete. Miután az égis éri kegyelemtől eljut a bölcsélet magasságába („világosságod által látunk világosságot”), kérés következik, az igaz szívűeket áldja meg Isten; majd a gonoszok távol tartására, és ez bizonyosságba megy át: „Hullnak már a gonosztevők”. Adja Isten, hogy mi is így tudjunk szabadulni kényszeres gondolatoktól, még ha az jogos bosszúvágnak is tűnik, és Isten dicséretébe kezdeni: Ő pedig megszabadít a gonosztól.

A 39. zsoltár panasz-zsoltárként indul. Ennél a zsoltárnál is látjuk, a panaszkodásból hogy lesz bölcsesség-irodalom, hogy terjeszti ki a zsoltáros tanítássá, ami személyes bizonyoságként indul. Egy lelkiállapot leírása következik az első vers után (ami műfaji megjelölést és ajánlást tartalmaz). A szent író (a hívők szentek) leírja állhatatosságát, hogy nem panaszkodott a hitetlen előtt (gúny tárgyává leszünk, ha hitetlen hallására soroljuk a nyomorúságunk, még ha együttérzésre számítanánk is; a 73. zsoltáros „oktalan állat”-ként jelöli meg magát, ha a keserűségbe merülne; „nem éri meg” keseregni. Aztán mégsem tud nem szólni, hogy „fájdalma felzaklatódik, fölhevül szíve, gondolataiban tűz gerjed fel”, ezért „szól a nyelvével”; most már Istennek.

A helyes viseltetés a nyomorúság Istennel való ismertetése. Ennek utána, kipanaszkodva magunkat, rájöhetünk, hogy amúgy semmit sem érdemlünk, sőt, ha bűneinket nézi Isten, bizony „elenyészünk”. „Ments ki minden álnokságomból”, mondhatjuk a zsoltárossal együtt, és kérhetjük a kegyelmet.

A 42. zsoltár: ahogy a szarvasnak a víz életszükség: a hívőnek az ige az életszükség. A zsoltáros panaszolja kényszerű távollétét Isten házatól; mi keressük a közösséget?

A zsoltárok verselése: a gondolatrítmus a meghatározó, a sorvégi rímelés előtt pár ezer évvel ez a fejlettebb elem volt jellemző. A grádicok énekeinél (120-134. zsoltár) a megjelölés a zsoltárok szerkesztésére is vonatkozhat: lépcsőzetesek... A 130. zsoltárban a mélységből kiált a zsoltáros. A mélység a halállal is lehet rokon értelmű (máshol a „halál kötelei veszik körül” a zsoltárost; a 116. zsoltárban e mellett a „pokol szorongattatásai” is. A mély vizek, habok is fuldoklással járnak (Jónás, 2. rész) A zsoltáros kéri, hallgassa meg Isten: mi is kérjük!

(Isten ad Szent Lelket annak, aki kéri... Lk. 11,13☺)

Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed,
Mondd a világnak: hajnalod közel!
Mert nem hagy az, ki népeket teremtett,
Senkit sem éjben, bűnben veszni el.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

Lásd: millióknak lelke megkötözve,
Rabláncként hordoz sötét bűnöket;
Nincs, kitől hallja: Megváltónk keresztje
Mily gazdag élet kútja lett neked.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

Mondd minden népnek: elveszett juháért
Mit tett a Pásztor – csuda szerelem –
Földig hajolt a kárhozott világért
S meghalt alant, hogy élhess odafenn.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

Küldj fiaidból, akik nem hiába
Élvezik kincsed: hirdessék szavad;
Önts lelked értük győzelmes imába:
Mindent, mit adtál, Krisztus visszaad.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

Ő visszajön, Sion, előbb mint véled,
Felfedi titkát minden szív előtt.
Egy lélekért se érjen vádja téged,
Hogy temiattad nem látta meg Őt.
Légy örömmondó, békekövet,
Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

Minket küld Isten a szolgálatba; elmenvén, tegyünk tanítvánnyá mindeneket!
A nem befejezett gondolatokat (zsoltárok, társadalom... remény szerint folytatjuk.

A Mécses Evangéliumi Szolgálat Alapítvány számlaszámai:

(HU93) – 12026001 – 01612761 – 00100005, Raiffeisen bank

(SWIFT kód: UBRT HUHB), munkásra: 12026001 – 01612761 – 00300009

templomra gyűjtős számla: (HU72) – 12026001 – 01612761 – 00200002

Kegyelmet mindenkinek.